

Warszawa, 21.09.2025 r.

dr hab. Zbigniew Borowski, prof. IBL
Zakład Ekologii Lasu
Instytut Badawczy Leśnictwa
Sękocin Stary, ul. Braci Leśnej 3
05-090 Raszyn

Ocena rozprawy doktorskiej mgr. inż. Huberta Codrow

„Czynniki kształtujące wizerunek łowiectwa wśród młodzieży szkół średnich w Polsce”

Formalne aspekty rozprawy

Podstawę formalno-prawną opracowania recenzji rozprawy doktorskiej stanowi postanowienie Rady Dyscypliny Nauki Leśne Uniwersytetu Przyrodniczego (UP) w Poznaniu z dnia 13 czerwca 2025 roku o nr 134/RNDNL/24/25.

Recenzowana rozprawa doktorska powstała pod opieką prof. dr. hab. Macieja Skorupskiego (promotor) oraz dr inż. Anny Wierzbickiej (promotor pomocniczy) w Katedrze Łowiectwa i Ochrony Lasu, Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Analizowane w tej rozprawie dane uzyskane zostały w trakcie dwóch badań ankietowych różniących się zasięgiem przestrzennym:

1. Lokalnych (pilotażowych) na próbie 1947 uczniów z losowo wybranych szkół średnich w sześciu następujących miastach w Polsce (maj 2020): Wrocławiu, Poznaniu (miasta wojewódzkie); Koninie, Krotoszynie, Szczecinku i Trzciance (miasta powiatowe);

2. Ogólnopolskich, na próbie 1200 uczniów szkół średnich, z losowo, w oparciu o bazę danych Ministerstwa Edukacji, wybranych szkół średnich (październik – listopad 2021).

Rozprawa napisana jest w języku polskim z polskim i angielskim streszczeniem, ma formę zbioru sześciu tematycznie powiązanych ze sobą rozdziałów, w skład których wchodzi:

1. Wstęp
2. Przegląd literatury
3. Metody
4. Wyniki badań
 - 4.1. Badania pilotażowe
 - 4.2. Badania ogólnopolskie
5. Wnioski
6. Literatura

Następnie załączone są trzy opublikowane artykuły, które wchodzi w skład recenzowanej rozprawy doktorskiej, a opublikowano je w następujących czasopismach naukowych:

Publikacja 1:

Codrow, H., Łukowski, A., Klimkiewicz, M., Krokowska-Paluszak, M., Wierzbicka, A., & Skorupski, M. (2022). Do Forest Experience, Socialization and Demographic Characteristics Affect the Attitudes toward Hunting of Youths from Urban Areas? *Forests*, **13(11)**, 1803. <https://doi.org/10.3390/f13111803>

Punktacja: MEiN 100 pkt., IF 2.4

Publikacja 2:

Codrow, H., Wierzbicka, A. & Skorupski, M. (2023). Factors shaping teenagers and young adults' approach to hunting: a review of the literature. *Šumarski list*, **147 (1-2)**, 75-79. <https://doi.org/10.31298/sl.147.1-2.6>

Punktacja: MEiN 20 pkt., IF 0.5;

Publikacja 3:

Codrow, H., M., Wierzbicka, A., Łukowski, A., & Skorupski, M. (2025). *Sylwan* **169 (1):45-56**. <https://doi.org/10.26202/sylwan.2024069>

Punktacja: MEiN 70 pkt., IF 0.6;

Recenzowany cykl obejmuje trzy artykuły naukowe opublikowane w latach 2022 – 2025, a czasopisma, w których opublikowano wyniki badań znajdują się w bazie Journal Citation Report, łączna suma punktów i łączny IF wynoszą odpowiednio: 190 pkt. (wg. listy MEiN) i 3,5.

Niestety, na podstawie załączonych oświadczeń współautorów nie można określić wkładu Doktoranta (wyrażonego Jego udziałem procentowym) w każdą z przedłożonych do recenzji prac. Według oświadczeń i opisu zawartego w publikacjach, wkład Pana mgr. inż. Huberta Codrow, we wszystkie prezentowane w rozprawie prace polegał zarówno na tworzeniu koncepcji badań i metodyki prac, zbieraniu danych, analizy statystyczne, tworzenie wykresów, przygotowaniu oryginalnego manuskryptu, jego recenzowaniu i edycji.

Ocena układu rozprawy doktorskiej i zastosowanego piśmiennictwa

Układ przedłożonej mi do recenzji rozprawy doktorskiej jest prawidłowy oraz typowy dla tego typu prac, składających się z kilku połączonych tematycznie artykułów naukowych. Podobnie zastosowana literatura, na którą składają się 62 pozycje jest wystarczająca do prawidłowego usytuowania problemu w bieżącym nurcie badań, przedyskutowania otrzymanych wyników oraz wyciągnięcia wniosków. Jedynie kolejność załączonych w pracy artykułów powinna być nieco inna, czyli taka, jak w tabeli 1, co wynika zarówno z chronologii, jak i logiki wyводу.

Podstawowe informacje o Doktorancie

Pan Hubert Codrow w 2007 roku uzyskał tytuł mgr. Biologii na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu oraz we wrześniu roku 2008 tytuł mgr. inż. Leśnictwa na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu.

Pan Codrow nie ubiegał się jak dotąd o nadanie stopnia doktora, posiada przy tym bogate doświadczenie zawodowe. Pracował On bowiem zarówno w biurze polowań, jak również jako taksator Biura Urządzania Lasu i Gospodarki Leśnej (BULiGL) przy wielkopowierzchniowej inwentaryzacji stanu lasu. W latach 2008 – 2009 Doktorant odbył staż podyplomowy w Nadleśnictwie Łława, zakończony zdaniem egzaminem do Służby Leśnej. Następnie, w latach 2010-2015 Pan Hubert pracował jako taksator BULiGL, później, w latach 2015 – 2017 jako podleśniczy ds. łowieckich w Nadleśnictwie Łława i od 2017 do 2022 roku jako podleśniczy w Nadleśnictwie Lutówko. Równocześnie, w 2019 roku, Pan Codrow

pracował jako nauczyciel akademicki zatrudniony na umowę zlecenia na UP w Poznaniu, a od września 2022 roku jako nauczyciel akademicki w Wyższej Szkole Zarządzania Środowiskiem w Tucholi.

Ocena wartości naukowej rozprawy

Znaczenie łowiectwa w społecznościach ludzkich zmieniało się na przestrzeni dziejów – od podstawowej działalności zapewniającej przetrwanie, przez funkcje kulturowe i społeczne, aż po gospodarcze, rekreacyjne i ekologiczne. O zmianie roli łowiectwa najlepiej świadczy ewolucja jaką przeszło ono na przestrzeni lat. Dawniej poznanie tajników łowiectwa było kluczem do przeżycia, a dziś pełni przede wszystkim funkcje rekreacyjne oraz związane z zarządzaniem przyrodą. Ta olbrzymie różnice w podejściu do łowiectwa, na które nałożyły się dodatkowo intensywne zmiany w środowisku naturalnym i postrzeganiu przez ludzi przyrody, mają ogromny wpływ na jego odbiór w społeczeństwie. Dlatego zagadnienie dotyczące percepcji łowiectwa i jego akceptacji w dzisiejszym społecznościach ludzkich jest niezmiernie ważne i ciekawe. Tym bardziej, że brakuje w przestrzeni publicznej (zarówno w mediach, jak i w aktywności Polskiego Związku Łowieckiego) informacji o roli łowiectwa w zarządzaniu dziką przyrodą, ochronie różnorodności biologicznej, bio-asekuracji, czy w promowaniu zdrowej żywności pochodzącej od szczęśliwych, żyjących na wolności zwierząt. Mimo, iż poruszana tematyka nie jest nowa, to nowatorskie jest pytanie dotyczące postrzegania łowiectwa przez osoby młode, dopiero rozpoczynające swoje dorosłe życie (uczniów szkół średnich).

W przedstawionej mi do recenzji rozprawie, Doktorant przeprowadził dwa badania ankietowe bazujące na 3147 respondentach będących uczniami szkół średnich, w dwóch różnych skalach przestrzennych: lokalnej i ogólnopolskiej. Przy czym w obu badaniach Doktorant zastosował te same pytania.

Cele badań postawione w oparciu o analizę dostępnej literatury przez Doktoranta były następujące (pogrubiono słowa, których zabrakło w oryginalnym tekście doktoratu, które jednak są niezbędne dla pełnego zrozumienia postawionego pytania):

- 1) **Jakie nastawienie do polowań mają polscy nastolatki?**
- 2) **Jakie czynniki kształtują ich nastawienie do polowań i myśliwych?**

- 3) Czy nastawienie **do łowiectwa nastolatków** i czynniki je kształtujące są podobne do tych obserwowanych u dorosłych?

Omówienie publikacji wchodzących w skład rozprawy.

- (1) W pierwszej opublikowanej pracy (*Forests*, Codrow et al. 2022) Doktorant, w oparciu o analizę 18 pytań (w tym 7 charakteryzujących respondenta) skierowanych do 1947 nastolatków (uczniów szkół średnich) uczących się w dwóch dużych miastach wojewódzkich i czterech mniejszych miastach powiatowych wykazał, że postawy młodych osób w odniesieniu do łowiectwa kształtowane były przez płeć i powiązania społeczne. Przy czym nie stwierdzono różnic w odpowiedziach respondentów pochodzących z miast powiatowych i miast wojewódzkich.

Pierwsza wątpliwość jaka się nasuwa po zapoznaniu się z tą pracą, to brak opisanej metody jaką się kierowano przy wyborze konkretnych miast. Nie wiemy więc, na ile był to subiektywny wybór Autorów, który mógł zaważyć na otrzymanych wynikach. Prawdopodobnie odpowiedzi uczniów z miast podobnej wielkości nie różniły się między sobą, ale jestem ciekaw jaka była zmienność wyników otrzymanych wewnątrz dwóch wybranych grup: miast wojewódzkich i miast powiatowych.

Kolejne pytanie dotyczy zawartości i merytoryki samej ankiety. Czy kształt ankiety oraz zawarte w niej pytania były konsultowane z socjologami/psychologami? Zazwyczaj bowiem wewnątrz ankiet celowo „zaszywa” się tzw. pytania sprawdzające, czy odpowiedzi respondenta są spójne w odniesieniu do tych samych kwestii. Tym bardziej, że zwykło się uważać, że poziom Alfa (α) Cronbacha, czyli tzw. współczynnik rzetelności testów psychologicznych, powinien dla spójnych testów wynosić co najmniej 0,7. Podczas gdy w przedstawionej mi do recenzji pracy wynosił on jedynie $\alpha = 0,5$.

Wydaje mi się także, że zabrakło niektórych pytań, natomiast część z nich jest bardzo nieprecyzyjna. Jeżeli bowiem zadajemy pytanie nr 2 o następującym brzmieniu: „Czy populacje dzikich zwierząt w Polsce są obecnie na stabilnym poziomie i nie wymagają regulacji przez człowieka?”. To nie jest jasne, czy mamy na myśli wszystkie zwierzęta, także te bezkręgowce, tylko kręgowce, tylko kopytne, czy tylko gatunki łowne?

Podobnie, pytanie nr 10 o następującym brzmieniu: „*W obecności myśliwego czułbym/czułabym się bezpiecznie, gdyż jest to grupa społeczna, do której mam zaufanie*”, wydaje się dość nieprecyzyjne. Jak odróżnić bowiem na podstawie tej ankiety osoby, które zazwyczaj czują niepewnie w towarzystwie innych osób? Wydaje się, że brakuje tutaj dodatkowego pytania, czy respondent czułby się bezpiecznie w jakimkolwiek towarzystwie.

Warto też mieć na uwadze fakt, że dość często osoby, które nie zgadzają się z ogólnym brzmieniem czy przesłaniem, badania ankietowego w ogóle nie biorą w nim udziału. W tym przypadku nie wiemy niestety ilu respondentów odmówiło udziału w analizowanym badaniu. Rodzi się więc pytanie i zarazem wątpliwość, czy gdyby w badaniu tym wzięły udział wszystkie osoby, którym je zaproponowano, to wyniki, a tym samym wnioski byłyby inne?

Nie bardzo rozumiem, na jakiej podstawie Doktorant wywiódł następujące stwierdzenie, cytuję: „*Po raz kolejny udowodniono wiodącą rolę osobistego doświadczenia w kształtowaniu postaw*”? Przecież, w przeprowadzonej ankiecie poza pytaniem nr 15. – o obecność respondenta w ostatnim miesiącu w lesie, nie ma pytań sprawdzających osobiste doświadczenie uczniów szkół średnich. Można natomiast założyć, iż osoby, które odpowiedziały negatywnie na pytanie nr 15, mogły uczestniczyć w poznawaniu przyrody, np. w obserwacji ptaków lub uprawiając wędkarstwo. Natomiast te, które odwiedziły las, mogły uprawiać tam sport lub spotykać się ze znajomymi. W związku z tym, wydaje się, że takie stwierdzenie jest nieuprawnione. Podobnie, jak cały akapit poświęcony osobistym doświadczeniom osób młodych i zakazowi biernego udziału dzieci w polowaniach. Należy pamiętać, że zastosowana metodyka, a co za tym idzie otrzymane wyniki nie uprawniają Autorów do stawiania takich stwierdzeń.

Dodatkowo, informowanie czytelnika, że po raz kolejny potwierdzono znany już fakt, nie najlepiej świadczy o podstawach naukowych przeprowadzonych badań. Przecież rozprawa doktorska z założenia powinna wprowadzać nowe elementy do istniejącego stanu wiedzy, a nie powielać te, dobrze już wszystkim znane.

W pracy tej stwierdzono także, że w przeciwieństwie do innych krajów Europy i Ameryki, w Polsce miejsce zamieszkania respondentów nie miało wpływu na postrzeganie łowiectwa. Moim zdaniem różnic tych nie da się wyjaśnić programami

edukacyjnymi, które rzekomo (wg Doktoranta) w Polsce są znacznie bardziej rozwinięte niż w innych krajach. Tym bardziej, że jak piszą sami Autorzy, metodyka polskich badań ankietowych odbiega znacznie od tych prowadzonych w innych krajach. To wielka szkoda, że metodyka badań była inna, niż tych cytowanych w tej pracy, gdyż nie można ich niestety porównać i interpretować.

(2) Druga praca, opublikowana w czasopiśmie *Šumarski list*, (Codrow et al. 2022), jest pracą przeglądową bazującą na krytycznej analizie 59 artykułów naukowych figurujących w bazie Web of Science. Wszystkie analizowane prace zostały zrealizowane w Europie i Ameryce Północnej w latach 1962 – 2022. Na podstawie przeglądu wybranych prac Autorzy stwierdzili, że problem nastawienia nastolatków do łowiectwa jest tematem bardzo słabo zbadanym na świecie. Zagadnienie to jest ważne nie tylko ze względu na fakt, że młodzi ludzie za chwilę będą stanowić trzon społeczeństwa i decydować o ramach prawnych łowiectwa w Polsce i w Europie. Ale również dlatego, iż obserwuje się obecnie w społeczeństwie bardzo silne oderwanie od przyrody, infantylne postrzeganie natury i praw nią rządzących oraz niemerytoryczny, dość jednostronny, przekaz medialny piętnujący profesje zajmujące się zarządzaniem dziką przyrodą (leśników, myśliwych etc.).

Praca jest ciekawa, brakuje jednak w niej opisu metod, jakie zastosowano selekcyjną analizowaną literaturę. Zazwyczaj podaje się zarówno miejsca wyszukiwania (w tym także wyszukiwarkę Google), słowa kluczowe wybrane do wyszukiwania, warunki brzegowe, a także informacje opisujące z jakich względów niektórych prac nie wzięto pod uwagę. Warto także pamiętać, że opisując reakcje społeczne w odniesieniu do łowiectwa w krajach Ameryki Północnej i/lub Skandynawii, nie możemy przenosić bezpośrednio uzyskanych tam wniosków na społeczeństwo polskie. Żyjemy bowiem po pierwsze w zupełnie innym historycznie postrzeganiu łowiectwa, a po drugie posługujemy się zupełnie innym modelem łowieckim.

(3) Trzecia i ostatnia praca opublikowana w czasopiśmie *Sylwan* (Codrow et al. 2025) miała na celu skalibrowanie i porównanie otrzymanych wcześniej wyników dla uczniów szkół średnich w skali lokalnej (Codrow et al. 2022) ze skalą ogólnopolską. Założenia te przetestowano na 1200 respondentach, otrzymując dość podobne wyniki jak w skali

lokalnej. Co ciekawe, w tym badaniu ponad połowa osób (60%) uznała, że łowiectwo jest w Polsce potrzebne, jednak także ponad połowa respondentów (55%) uważała, że liczba dzikich zwierząt maleje z powodu działalności myśliwych, a aż 67% z nich było przeciwnikami niekontrolowanych polowań. Szkoda, że ta kwestia (sprzeczność – być może pozorna) nie została odpowiednio przedyskutowana przez autorów w tej pracy. Co ciekawe, zarysował się również brak akceptacji modelu łowiectwa opartego na selekcji i pozyskiwaniu trofeów, które występuje w Polsce, a większa akceptacja dla modelu łowiectwa występującego m in. w Skandynawii i w Stanach Zjednoczonych bazującego na polowaniu dla pozyskania mięsa. Fakt ten może w przyszłości powodować niezrozumienie przez społeczeństwo zarówno polskiego modelu łowiectwa, jak i jego zwyczajów.

Warto także pamiętać, że informacja jaką niesie ze sobą pytanie nr. 15, jak to interpretują Autorzy niosące tzw. informacje o własnym doświadczeniu na łonie natury, jest zupełnie inna dla badania pilotażowego przeprowadzonego w maju (Codrow et al. 2022), a ogólnopolskiego przeprowadzonego w listopadzie (Codrow et al. 2025). Można założyć, że znacznie więcej osób spędzało swój wolny czas w lesie wiosną (kwiecień-maj) niż jesienią (październik - listopad).

Dwa pierwsze zdania umieszczone w Dyskusji są de facto opisem wyników i powinny znaleźć się w rozdziale „Results”.

Ocena wartości merytorycznej

Recenzowana praca napisana jest klarownym, przystępnym językiem, umiejętnie wprowadzającym czytelnika w opisywane zagadnienia badawcze. Doktorant zastosował odpowiednie metody badawcze i prawidłowe narzędzia statystyczne. Prezentowane wyniki są przedstawione w prosty, jasny sposób, odpowiednio przedyskutowane na tle literatury międzynarodowej. Większość wniosków wyciągniętych przez Doktoranta jest poprawna i ma oparcie w otrzymanych wynikach.

Ocena poprawności redakcyjnej

Praca od strony redakcyjnej jest poprawna, trzy artykuły wchodzące w skład recenzowanej rozprawy doktorskiej mają układ odpowiedni dla czasopism, w których zostały opublikowane.

Uwagi krytyczne pytania i wątpliwości

Przyznam, że nie do końca rozumiem, dlaczego Doktorant w dwóch różnych badaniach zastosował tę samą ankietę. Być może, chciał mieć możliwość porównania wstępnych wyników (choć przeprowadzonych na większej próbie!) w skali lokalnej z wynikami w skali ogólnopolskiej. Jednak, pytania zawarte w pierwszym badaniu ankietowym wydają się dość pobieżne i bardzo ogólne. Dlatego, oczekiwałbym pogłębienia tematyki poprzez bardziej szczegółowe pytania w kolejnej ankiecie, co niestety nie miało miejsca. Czuję w związku z tym spory niedosyt, gdyż rozprawa doktorska powinna analizować zgłębiany problem w miarę możliwości szczegółowo. Tutaj Doktorant stawia odważnie swój pierwszy krok, ale później już nie pogłębia badanego tematu. Można było na przykład, do ankiety wpleść informacje edukacyjne na temat łowiectwa i zarządzania populacjami zwierząt, a następnie poprosić respondentów o ponowną odpowiedź na niektóre pytania. Sprawdzając w ten sposób, czy uzyskanie wiedzy w zakresie zarządzania przyrodą zmieni nastawienie respondentów do łowiectwa.

Nie została też niestety poruszona sprawa tradycji łowieckiej i jej akceptacji przez młodzież. Nie wiemy także, jak zróżnicowany był poziom wiedzy przyrodniczej respondentów, gdyż w ankiecie nie zawarto takiego pytania. Wydaje się, że bardzo ważnym czynnikiem przy analizie akceptacji społecznej, jest ilustracja tła społecznego dla innych działań związanych z przyrodą, dobrze by było porównać zatem akceptację młodzieży dla łowiectwa z akceptacją na przykład do wędkarstwa.

Cele badań postawione w tej pracy są bardzo ogólne, a dodatkowo w drugim pytaniu brakuje sprecyzowania, o jakie czynniki Doktorantowi chodzi. Należałoby tutaj wpisać te czynniki, które zostały analizowane w ankiecie.

Nie wydaje mi się także, żeby Doktorant był w stanie na podstawie swoich badań dać odpowiedź na trzecie postawione w celach badań pytanie (cytuję):

" Czy nastawienie i czynniki je kształtujące są podobne do tych obserwowanych u dorosłych?"

Pomijając fakt, że nie sprecyzowano czego może dotyczyć to nastawienie, można się domyślić, że chodzi o łowiectwo, to w recenzowanej pracy zabrakło dokładnej analizy, porównania i dyskusji otrzymanych w tych badaniach wyników dotyczących młodzieży, z wynikami innych prac opisujących podejście do łowiectwa osób dorosłych.

W pracy przewija się często stwierdzenie, że wyniki badań wskazują na fakt, iż edukacja leśna powinna być skoncentrowana na młodzieży. Tymczasem, zarówno zastosowana w tych

badaniach metodyka, jak i otrzymane wyniki w ogóle nie poruszają tematyki edukacji leśnej. Moim zdaniem jest to nieuprawniona spekulacja nie mająca oparcia w faktach. Chciałbym się przy okazji zapytać, dlaczego Doktorant uważa, że edukacja leśna, a nie np. przyrodnicza, jest czynnikiem pozytywnie zmieniającym podejście młodzieży do przyrody i łowiectwa?

Uwagi ogólne

Streszczenie

Str. 8 - W streszczeniu pierwszych pięć zdań jest niezwiązanych z przeprowadzonymi badaniami. Poza tym w badaniach tych nie identyfikowano konkretnych potrzeb młodzieży, podobnie jak, nie analizowano roli edukacji leśnej.

Wstęp

Str. 10 – Po zdaniach opisujących jakieś wyniki lub wnioski powinno się zacytować literaturę potwierdzającą ten przekaz. Brakuje informacji, jak wykształcenie wpływa na akceptację łowiectwa.

Metody

Str. 14 – „Materiałem badawczym w badaniach...” – to zdanie należałoby zmienić np. na następujące” W dwóch przeprowadzonych badaniach zastosowano ankiety....”.

Str. 14 – „...w skali Likerta” – brakuje cytacji.

Str. 16 – „Dyrekcje szkół ponadpodstawowych w czterech różnych miejscach w Polsce...” – czy na pewno w czterech miejscach, skoro do badań wybrano sześć miast?

Wyniki badań

Str. 18 – „zwierzyny łownej” – pojęcie zwierzyna już określa gatunki łowne.

Str. 19 – Opisując różnice w postawach respondentów w Polsce i w innych cytowanych krajach, należy większą uwagę zwrócić na kontekst. Większość prac pochodzi ze Stanów Zjednoczonych i Skandynawii, gdzie łowiectwo jest znacznie bardziej popularne, szczególnie poza dużymi miastami.

Wnioski

Str. 24 – wniosek dotyczący edukacji leśnej nie wynika z tych badań i jest nieuprawniony.

Wniosek końcowy

Chciałbym podkreślić, iż wymienione wyżej niedociągnięcia i/lub wątpliwości nie umniejszają wartości naukowej rozprawy i są w dużej części dyskusją otrzymanych wyników. Przedstawione uwagi i opinie świadczą wyłącznie o tym, że poruszany przez Doktoranta temat jest ciekawy i pozostawia, jak przystało na interesującą pracę naukową, wiele otwartych pytań, które stanowić będą podstawę przyszłych badań. Podsumowując stwierdzam, iż przedłożona przez mgr. inż. Huberta Codrow rozprawa doktorska zatytułowana „Czynniki kształtujące wizerunek łośnictwa wśród młodzieży szkół średnich w Polsce” jest oryginalnym studium analizującym podejście i odbiór łośnictwa przez młodzież uczącą się w szkołach średnich w Polsce.

Rozprawa w pełni spełnia wymogi stawiane pracom doktorskim przez obowiązujące w Polsce prawo zwyczajowe i ustawowe, Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 r. poz. 742 z późn. zm.). Wniosuję zatem do Rady Dyscypliny Nauki Leśne Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu o dopuszczenie Pana mgr. inż. Huberta Codrow do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Zbigniew Borowski

